

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Capbătut Alexei în numele inculpatului Timoșenco Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Timoșenco Vitali Anton, născut la 05.01.1974,
originar din or. Anenii Noi, domiciliat în or. Anenii
Noi, str. 9 Mai, 5A;

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.06.2014-21.05.2015;

Instanța de apel: 06.06.2015-01.03.2016;

Instanța de recurs: 12.10.2016-23.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 21 mai 2015, Timoșenco Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. o) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa, în conformitate cu art. 34 alin. (3) lit. b) Cod penal sub formă de închisoare pe termen de 15 ani cu executarea în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, pentru concurs de sentințe, la pedeapsa aplicată inculpatului a fost adăugată, prin cumul parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 20.07.2012, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 15 (cincisprezece) ani 6 (șase) luni cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Timoșenco Vitali la 13.03.2014, aproximativ ora 22.20, aflându-se în apropierea barului amplasat pe str. Victoriei, intersecție cu str. Uzinelor din or. Anenii Noi, în rezultatul relațiilor ostile iscate între el și Pușcaș Serghei, cu scopul omorului intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu un obiect ascuțit cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 038/D din 19.03.2014 o plagă tăiată penetrantă a cutiei toracice pe stânga, fără lezarea organelor interne, leziuni care prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se

califică ca vătămare corporală gravă. Intenția lui Timoșenco Vitali de a-l omorî pe Pușcaș Serghei nu și-a produs efectul deoarece îndată după aplicarea loviturii de aceștia s-a apropiat Dulițov Nicolai din care cauză primul a plecat de la fața locului.

3. Împotriva sentinței, în numele inculpatului, au depus apeluri:

3.1. *avocatul Capbătut Alexei* care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În argumentare a invocat:

- la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate Pușcaș Serghei și martorului Pancenco Alexandru care nu coroborează cu nici una dintre celelalte probe administrate;

- declarațiile martorului Dulițov Nicolai date la etapa urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinței întrucât sunt afectate de nulitate deoarece au fost obținute cu încălcarea dreptului de a fi asistat de interpret, aceasta în condițiile în care martorul este vorbitor de limbă rusă iar declarațiile au fost consemnate în limba de stat;

- încadrarea juridică a faptei incriminate inculpatului este greșită, or instanța de judecată a incumbat inculpatului și fapta pentru care dânsul deja a fost condamnat, iar circumstanța agravantă prevăzută la art.145 alin. (2) lit. o) Cod penal este aplicabilă numai în cazul în care se succed, două sau multe fapte prevăzute de alin. 1) al art. 145 Cod penal;

- consideră că fapta persoanei care a agresat partea vătămată urma să fie încadrată în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, or aceasta poate fi calificată ca tentativă de omor doar în cazul în care făptuitorul nu și-a realizat intenția din cauze independente de voința sa, iar în cazul de față persoana care l-a agresat pe Pușcaș Serghei nu a întâmpinat rezistența altor persoane având posibilitatea să-și realizeze scopul propus.

3.2. *avocatul Curmeli Vladimir* care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

În argumentare a invocat:

- afirmațiile instanței de judecată precum că Timoșenco Vitali a avut intenția de a-l omorî pe Pușcaș Serghei însă nu a dus-o până la capăt din motiv că s-a apropiat Dulițov Nicolae, sunt nefondate și lipsite de suport probator;

- acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 151 Cod penal deoarece nu a fost dovedit motivul inculpatului de a omorî partea vătămată. Mai mult ca atât, arma cu care a fost comisă infracțiunea nu a fost stabilită deși instanța în hotărâre indică faptul că partea vătămată a fost lovită cu un cuțit.

- nejustificat au fost apreciate critic declarațiile martorului Dulițov Nicolae care au fost date sub jurământ;

- instanța de judecată s-a bazat pe presupuneri când a indicat în sentință că între inculpat și martorul Dulițov Nicolae a existat o înțelegere de "formare de probe";

- instanța nu a constatat încălcările comise de organul de urmărire penală, ancheta penală fiind efectuată superficial;

- declarațiile martorilor Pușcaș Iulia și Mihail urmau a fi apreciate critic deoarece aceștia sunt părinții părții vătămate și care nu au fost martori oculari, declarații care sunt în contradicție cu declarațiile martorului Dulițov Nicolae.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02.02.2016, s-a dispus respingerea ca nefondate a apelurilor declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, Colegiul analizând argumentele apelurilor declarate în coraport cu circumstanțele cauzei și normele legale, a considerat că instanța de fond făcând o apreciere corectă a probelor prezentate, întemeiat a ajuns la concluzia că Timoșenco Vitali a săvârșit infracțiunea imputată lui și a aplicat în privința acestuia o pedeapsă echitabilă.

Astfel, la baza sentinței instanța de fond a pus probele care au fost verificate și în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile părții vătămate Pușcaș Serghei, martorilor Pușcaș Iulia, Pușcaș Mihail, Pancenco Alexandru, Romanenco Elena, Saturova Veronica, Dulițov Nicolae, Timoșenco Irina precum și materialele cauzei, cum ar fi:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 038/D din 19.03.2014 (f.d. 48-49);
- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 307 a-2014 din 29.04.2014 prin care s-a constatat că Timoșenco Vitali este responsabil de fapta ce i se impută (f.d. 57-63);
- procesul-verbal de ridicare de la Pușcaș Serghei a hainelor în care era îmbrăcat în timpul comiterii infracțiunii (f.d. 67);
- procesul-verbal de examinare a hainelor ridicate de la Pușcaș Serghei (f.d. 68-71).

Colegiul a menționat, că instanța examinând cauza a stabilit toate împrejurările prin care inculpatul a săvârșit infracțiunea, a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Timoșenco Vitali în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. o) Cod penal.

Circumstanțele expuse de apelanți au fost considerate drept declarative și care nu constituie temei de achitare a inculpatului.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul a conchis că instanța la stabilirea acesteia a aplicat prevederile legale și, ținând cont de art.7, 61 și 75 Cod penal, de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor excepțional de grave, de personalitatea inculpatului care la locul de trai se caracterizează negativ și anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, de faptul că a comis infracțiunea incriminată în termenul de probă prezentat prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 20.07.2012, just a constatat că în privința acestuia urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare.

Totodată corect s-a stabilit că infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă în stare de recidivă deosebit de periculoasă și în privința acestuia nu sunt aplicabile prevederile art. 81 Cod penal.

Astfel, Colegiul a considerat pedeapsa aplicată de instanța de fond drept una echitabilă, corectă și oportună, care va duce la corectarea și reeducarea deplină a inculpatului în scopul neadmiterii încălcării de lege pe viitor, și ținând cont de prevederile art. 72 Cod penal, corect a fost stabilit și tipul penitenciarului în care inculpatul urmează să-și ispășească pedeapsa.

Totodată conform art. 85 Cod penal, pentru concurs de sentințe la pedeapsa aplicată inculpatului a fost adăugată, prin cumul parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 20.07.2012.

5. Recurs ordinar declară avocatul Capbătut Vitali în numele inculpatului și invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cauza să fie restituită la o nouă rejudecare, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică aceleași motive expuse deja în cererea de apel descrise la **pct. 3.1.** al prezentei decizii, suplimentar menționând că instanța de apel nu a examinat și apelul declarat de inculpatul Timoșenco Vitali.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință pronunțându-se pentru respingerea acestuia pe motiv că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, motive ce nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin (1) Cod de procedură penală. Astfel, se atestă că recursul nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței inferioare și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală, cerințe care sunt obligatorii și expres stipulate în dispoziția art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temeiuri pct. 6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată*

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs menționează că nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Referitor la cele menționate de recurent vis-a-vis de apelul inculpatului, Colegiul constată că acesta a fost examinat de instanța de apel și prin decizia din 19.05.2016 a fost respins ca nefondat, decizie care ulterior nu a fost atacată, la moment fiind intrată în vigoare.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține, că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Timošenco Vitali în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(2) lit. o) Cod penal. Totodată, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea lui Timošenco Vitali.

Din textul recursului declarat rezultă dezacordul recurentului cu aprecierea probelor însă, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și de apel.

Relevant este și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținută în speță.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate de partea apărării au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerând neîntemeiate argumentele apelantului. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la

respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală. Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora.

De asemenea, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii judecătorești pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Timošenco Vitali decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Concomitent, se constată că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art. 61, 75-77 Cod penal, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Capbătut Alexei în numele inculpatului Timošenco Vitali, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauză penală în privința lui *Timoșenco Vitali*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun